

Plavecký svět uniká

Olympiáda v Pekingu byla pro většinu našich reprezentantů krutým vystřízlivěním. Čtyři česká maxima, ale ani jeden postup do semifinále. Pekingská olympiáda definitivně zbavila naše plavce posledních iluzí. Svět jim uniká mílovými tempy. Kdy se výsledkový propad zastaví, nikdo netuší.

28. 8. 2008 08:18 Praha

„Nejhorší pro me byla věta: Viděli jsme český rekord, ale bohužel stačí jen na umístění ve třetí desítce,“ posteskla si bývalá mistryně Evropy a vicemistryně světa na znakařské padesátce Ilona Hlaváčková, která bazénové disciplíny v Pekingu spolukomentovala pro Českou televizi. „Táhne se to ale už dva tři roky. Nejen, že naši plavci přestali sbírat medaile, ale nedostávají se ani do finále,“ všimla si plíživé stagnace.

„Když jsem seděla ve studiu a viděla všechny ty skvělé výkony, tak jsem si říkala, jaká je to pro plavání neskutečná reklama. Phelps, Kitadžima, Coventryová. Nádhera! O to těžší je pak přijmout momentální stav českého plavání,“ vrátila se do kruté reality.

Evropa je pozadu

„Nebyli jsme ovšem sami, kdo byl na olympiádě pěkně vyvalený,“ řekl nový reprezentační kouč Jiří Kyněra, který převzal štafetu po Jaroslavě Passerové. „Američané a zbytek světa Evropě uplavali. Ale výjimky se najdou: Francouzi, Britové, Rusové,“ vypočítával. Aby udrželi tempo se světem, museli však přinést velké oběti. „I Poláci se připravovali nesmírně tvrdě,“ tvrdil Kyněra. Otázka dne proto zní: Chce se do stejné dřiny i Čechům? „To je ten nejbolavější, nejožehavější problém. Bez tvrdého tréninku se ale nikam nepohneme,“ řekl trenér.

Kyněra dobře ví, že změny jsou nevyhnutelné. „Hned se ale všechno nevylepší. Angličané po olympiádě v Sydney 2000 angažovali australského trenéra a výsledků se dočkali až v Pekingu.“ Do praxe proto hodlá uvést novou dlouhodobou koncepci národního týmu. „Bude postavená na olympionících. Nikoho lepšího nemáme.“ Podmínky jim ale zlepšit nedokáže. „Náš rozpočet je 28 milionů na 14 tisíc plavců. Třeba Rakušané disponují každý rok 150 milióny. Zkusíme najet na modernější metody. Aerobní, laktátové testy. Podrobné sledování výkonnosti.“

V plaveckém světě nejsou výjimkou stáže na tréninkových kempech zahraničních reprezentací. „V Americe je úplně normální, že přijedete na několik týdnů na univerzitu a připravujete se pod jiným koučem, který vás vidí poprvé a všímá si věcí, jakých by si váš trenér třeba nevšiml. Nikdo se nad tím nepozastavuje,“ připomněla Hlaváčková.

Na kemp je nechťeli

„Američané jsou v tomhle ale výjimeční. Dají vám perfektní podmínky a je jim jedno, jestli se z vás stane olympijský vítěz. V Evropě ale ve vás pořád vidí konkurenci,“ tvrdil Kyněra a hned měl po ruce pár příkladů: „S Květošem Svobodou jsme chtěli na kemp k van den Hoogenbandovi. Nešlo to. S ruskými trenéry mám výborné vztahy, tak jsem to domluvil. Přišel jejich šéftrenér a prohlásil: Neexistuje!“

Jedno je jisté. Návrat na medailová místa alespoň v Evropě, bude dlouhým procesem, který bude hodně bolet. „Dřina, dřina, dřina. Nic jiného se slíbit nedá,“ potvrdil Kyněra.